

Zelf gekweekte goudvinken „PLUIMVEE”

Terecht plaatst „De Volkskrant” boven het hierneven afgedrukte bericht over het arrest van de Hoge Raad, volgens hetwelk in gevangenschap gekweekte goudvinken moeten worden beschouwd als pluimvee in de zin van de Vogelwet 1936 (artikel 1): *mits in gevangenschap gekweekt*.

Het gaat hier om een vervolging, die was ingesteld tegen een volièrehouder bij wie goudvinken waren aangetroffen, een vogelsoort die zelfs niet behoort tot de soorten die krachtens de Vogelwet in kooi mogen worden gehouden. Omdat iedere Nederlander geacht wordt de wet te kennen, dient men te weten dat de Vogelwet 1936 onder *beschermde vogels* verstaat: „alle vogels, welke behoren tot een der in Europa in het wild levende soorten, met uitzondering van het pluimvee en de in artikel 1 van de Jachtwet 1923 (thans Jachtwet 1954) genoemde vogels.”

In „De Vogelwet 1936”, toegelicht en verklaard door Mr. W. B. J. Buve en J. Drijver (Samson, 1937) schreven de auteurs nog: „sedert 1914, toen de Vogelwet 1912 in werking trad, heeft het uitzonderen van het pluimvee geen moeilijkheden van belang opgeleverd. Het ziet er dan ook niet naar uit, dat hierin in de toekomst verandering zal komen . . .”

Deze verwachting leek gerechtvaardigd, omdat weinigen zullen hebben verwacht dat een rechter onder *pluimvee* iets anders zou verstaan dan *tam* gevogelte dat op of nabij het erf van de eigenaar wordt gehouden, tot diens nut (eieren, vlees, veren) of genoeg (het fraaie uiterlijk) en dat door verblijf in gevangenschap gedurende vele geslachten voor zijn voortbestaan (voer, beschutting) geheel of nagenoeg geheel op de eigenaar is aangewezen en dat,

MITS IN VOLIÈRE GEKWEEKT

Hoge Raad laat goudvinken vrij

Inbeslagname vogels leidt tot klacht

(Van onze correspondent)

BOXMEER, 10 sept. — Een boze vogelliefhebber, H. Blonk uit Beugen, zal de minister van Justitie om schadevergoeding gaan vragen, omdat een aantal goudvinken van hem de kans hebben gekregen te ontsnappen, nadat ze door de rijkspolitie in beslag waren genomen. Het was verboden de beschermde vinken in bezit te hebben, hoewel velen in Zuid-Nederland zich daar niet al te zeer om bekommerden. Nu heeft de Hoge Raad beslist dat de goudvinken, als ze tenminste in kooien zijn gekweekt, niet langer verboden bezit zijn, maar vrijelijk gehouden mogen worden. Ze zijn ondergebracht in de categorie „pluimvee”, op basis van de omschrijving die het woordenboek van Van Dale daarvan geeft, tam gevogelte dat men tot zijn nut of liefhebberij houdt. De heer Blonk mag dus zijn vogeltjes houden, maar ... ze zijn weg.

Natuur

Ze zijn weg. Ze zijn losgelaten door de ornitholoog frater Simon Deltour, die zoals altijd ook in deze in beslag genomen vogels ter verzorging kreeg. Omdat het nog nooit was voorgekomen dat in beslag genomen vogels werden teruggegeven, en omdat de frater aannam dat de vrije natuur de meest geschikte verblijfplaats voor de zeldzame vogels was, liet hij ze los in de bossen rond de villa van ir F.

Philips. De provinciaal voedselcommissaris in Brabant steunde de frater in dit besluit.

Intussen nam het recht zijn loop. De kantonrechter in Boxmeer ging er eerst toe over om vier goudvinken aan de heer Blonk terug te geven, omdat deze bezwoer dat de vogels door hem gekweekt waren en tam van aard. Hij zou dat, als hij de vogels terug kreeg, snel bewijzen. Hij zou aantonen dat de vogels in een open kooi werden gehouden van waaruit ze konden wegvliegen als ze wilden, maar waarin ze toch altijd zouden weerkeren.

Negen vogels gingen naar frater Deltour. Ze werden verbeurd verklaard. Omdat hij voor het houden hiervan toch werd veroordeeld, ging de heer Blonk in hoger beroep. Zo kwam de zaak tenslotte voor de Hoge Raad, die de goudvinken tot pluimvee bestempelde.

Consequenties

Deze uitspraak heeft nogal wat consequenties, omdat zeer veel mensen in Zuid-Nederland de zeldzame, beschermde goudvink houden. Tot nu toe illegaal. Het hoofd van de dienst faunabescherming van het ministerie van C R M, mr J. Ruyter, noemde de uitspraak bijna rampzalig. Immers: het is nu toegestaan zelf-gekweekte vogels te houden, maar hoe wordt in de praktijk vastgesteld of een vogeltje in gevangenschap gekweekt is, of in de vrije natuur gevangen. Omdat zij vrezen dat dat laatste nu weer zal gaan toenemen, toonden bestuursleden van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels zich tamelijk geschokt, toen zij de uitspraak van de Hoge Raad vernamen. De grote aantallen Limburgse vinkenliefhebbers zullen er verheugd van opkijken.

hoewel (meestal) in het volledige bezit van zijn vliegvermogen, generlei behoefte heeft zich aan het toezicht en de verzorging te onttrekken. Of, om het wat simpeler te zeggen: tot het pluimvee behoren tamme kippen, eenden, ganzen, zwanen en duiven, mogelijk soms fazanten, parelhoenders, kalkoenen e.d. Nu heeft de Hoge Raad gemeend het begrip *pluimvee* ruimer te moeten uitleggen. Hij rekent er ook de goudvinken onder, waarvan de volièrehouder tegen wie een vervolging was ingesteld, naar genoegen van de rechter had aangetoond, dat hij ze zelf had gekweekt. Het merkwaardige is hierbij, dat dit nakomelingen zijn geweest van zuiver wilde goudvinken, waarvan het bezit beslist wel strafbaar is geweest.

Zowel in de kringen van volièrehouders als in die van vogelbeschermers heeft deze uitspraak nogal wat opschudding veroorzaakt. Van de zijde van de volièrehouders is verklaard „dat nu alles weer mag”, waarbij dan toch wel volledig uit het oog wordt verloren, dat telkens weer zal moeten worden *aangetoond* dat vogels die behoren tot een der in Europa in het wild levende soorten *in gevangenschap zijn gekweekt*, als het om krachtens de Vogelwet verboden handelingen gaat. En dit is tevens het antwoord aan de vogelbeschermers en met name aan de Controleurs Vogelwet 1936, die zich afvragen of het opmaken van proces verbaal wegens b.v. het onder zich hebben of vervoeren van beschermde vogels nog wel zin heeft. Het zal steeds de taak van degeen die beschermde vogels onder zich heeft of vervoert zijn om te *bewijzen* dat het om in gevangenschap gekweekte exemplaren gaat. Een bewijs dat maar hoogst zelden te leveren zal zijn. Het is algemeen bekend, dat in feite de overigens zelfs niet tot de *kooivogels* behorende goudvinken de enige soort zijn, die betrekkelijk gemakkelijk in gevangenschap tot voortplanting komt. Dat, door de uitspraak van de Hoge Raad, ten aanzien van de *wildzang* nu het hek van de dam is, lijkt dan ook sterk overdreven. Volièrehouders die dit menen, zullen dat stellig tot hun schade ondervinden.

Overigens hopen wij dat de wetgever maatregelen zal nemen, die elke twijfel in dit opzicht uit de weg ruimen. Bij voorkeur nog voordat een algehele herziening van de Vogelwet, die blijkens een mededeling in de Troonrede wordt overwogen, tot stand komt.